

Στις 17 'Απριλίου έφυγε ό ποιητής και συνεργάτης του τράμ Γιώργος Θέμελης, αφήνοντας πλούσιο ποιητικό, δοκιμιακό και μεταφραστικό έργο. Τιμώντας τή μνήμη του δημοσιεύουμε έδω - μέ τήν άδεια των συγγενών του — ένα μέρος από τήν τελευταία — άνέκδοτη — ποιητική του σύνθεση «Τό Περιστέρι και τά Έφτά Άναστάσιμα Θαύματα».

Τούτο «τό μήνα τό σκληρό» χάθηκε ακόμη ένας σημαντικός Έλληνας, ό Άλέξανδρος Παναγούλης. Στην άνάμνηση αύτής τής «παράξενης πρωτομαγιάς» δημοσιεύουμε έδω ένα ποιήμά του γραμμένο στα Ιταλικά για τό θάνατο του Πιέρ Πάολο Παζολίνι, πού μάς τό ύπόδειξε και τό μετάφρασε ό Θόδωρος Ίωαννίδης.

A PIER PAOLO PASOLINI

ΣΤΟΝ ΠΙΕΡ ΠΑΟΛΟ ΠΑΖΟΛΙΝΙ

Voce umana
vestita di bellezza
era quella che ci davi
Umana e bella
anche se duramente accusava

Άνθρώπινη φωνή
ντυμένη μέ όμορφη
ήταν εκείνη πού μάς έδινες
Άνθρώπινη κι όμορφη
έστω κι άν σκληρά κατηγορούσε

Amore semplice umano
la tua vita
Amore e paura per l'Uomo
per il progresso fede
e lo sviluppo insopportabile per te

Άπλή ανθρώπινη αγάπη
ή ζωή σου
Άγάπη και φόβος για τόν Άνθρωπο
για τήν πρόοδο πού έγινε πίστη
και ή εξέλιξη άνυπόφορη για σένα

Verano momenti in cui ascoltando
le parole scorrere dalle tue labbra
riudivo i versi di Rimbaud
«Sono nato troppo presto o troppo tardi?
Cosa sto a fare qui?
Ah, tutti voi,
pregate Iddio per l'infelice»

Ήταν στιγμές πού άκούγοντας
τά λόγια σου νά τρέχουν άπ' τά χείλη
Ξανάκουγα τούς στίχους του Ρεμπώ
«Γεννήθηκα πολύ νωρίς ή πολύ άργά;
Τι κάνω έδω πέρα;
Ά, όλοι έσείς,
προσευχηθήτε στο Θεό για τόν δυστυχισμένο»

No Pier Paolo
non sei nato né presto né tardi
ma peccato che tu sia partito
mentre la verità si combatte
mentre tanti si scontrano
senza sapere perché
senza sapere dove vanno
Mentre le religioni cambiano faccia
e le ideologie diventano religioni
e molti vestono i paraocchi di nuovo
tu non dovevi andare via

Όχι Πιέρ Πάολο
δέ γεννήθηκες ούτε νωρίς ούτε άργά
κρίμα όμως πού έφυγες
ένώ ή άλήθεια χτυπιέται
ένώ τόσοι και τόσοι συγκρούονται
δίχως νά ξέρουν τό γιατί
δίχως νά ξέρουν πού πηγαίνουν
Ένώ οι θρησκείες αλλάζουν πρόσωπο
και οι ιδεολογίες γίνονται θρησκείες
και πολλοί ξαναφοράνε τics παρωπίδες
έσύ δέν έπρεπε νά φύγεις.

Άλέξανδρος Παναγούλης